

1894-01-08

SENDER

Frederik Brandstrup

RECIPIENT

Carl Brandstrup

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Frederik Hein og Edvard kendes ikke.

Frederik og Carl Brandstrups far,

Lauritz Brandstrup, var gift to gange.

Hans første kone, Maria, f.

Krümmelbein, og han fik børnene

Laura, g. Warberg, Johanne, g.

Caspersen, Carl og Frederik. Hustruen

nummer to, Johanne, og Lauritz

Brandstrup fik yderligere fire børn:

Wilhelmine, g. Berg, Christian, Ludvig

og Emil.

Frederik Brandstrup var i sine unge år

sømand. Han udvandrede til USA,

hvor han blev gift med amerikanske

Susan. Parret fik børnene Mary Kirstine

og Freddie.

Filister (fra ty. studentersprog) er

betegnelse på en selvgod, smålig og

intolerant person, som er uvidende om

kunst og kultur og udøver smålig

moral (Kilde: Wikipedia febr. 2026).

Mentioned people:

Wilhelmine Berg

Christian Brandstrup

Emil Brandstrup

Freddie Brandstrup

Mary Brandstrup

Susan Brandstrup

Ludvig Brandstrup, billedhugger

Johanne Caspersen

Frederick Marryat

Laura Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB1393

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Baraboo Wis. 8de Jan. 1894.

Min kjære gamle Broder, det er alt et Par Uger siden jeg fik Brev fra Laura, der desværre sagde at Du ikke var rask nok til at svare mit Brev. Dette smerter mig dybt, Du Kjære, for skjønt jeg vel vidste at Du længe ikke havde været stærk, saa var det saa uforstaaeligt for mig der bestandig ser Dig i Din herlige Ungdomsfylde. Husker Du, naar vi mødtes sidst? Jeg tror det var i Sommeren 1878, et Aar for mig skjæbnsvangert. Husker du, Fredrik Hein havde de sendt et Anker Øl til Edvard? og at vi Fire drak det Altsammen tilligemed danske Snapse og [ulæseligt]rrier? Du og jeg vare dog et Par gode Fæhoveder i vore Ungdomsdage, ikke sandt? Istedendfor at leve et respectabelt Philisterliv: sikken holden Skolelærer med et Dusin Børn Du kunde have været – og jeg nu en gammel Skipper i DF.D.S. Ulykken var, Du kjære [ulæseligt], at det stærkt erotiske i vore Sindelag ei opdagedes og ledtes i den rette Vei. For, great Scott! hvilken uselig Opdragelse vi dog havde med Faders barske, frastødende Forhold mod os – og Moders do, do. Underligt dog, at den dyborende Kjærlighed, som er Grundlaget i Begges Character, først fandt Liv da vore Halvsøskende kom. Opfatter Du ikke Forholdet i vort Barndomshjem som jeg? Maaske jeg dømmes dem med Urette; men først som Voxen lærte jeg at elske dem: og da var jeg Alt ødelagt i moralsk Henseende. Og sikken mageløs Flid jeg udviste i stadig at udvikle denne (U)Moralitet. Ludt skrev engang til mig for mange Aar siden at det var urigtigt "altid at rode med Trynen i fortidens Dynd". Ikke meget fint af en lovende, ung Kunstner: men saare sandt og træffende. Hvorfor skriver jeg nu egentlig om Alt dette? Ja, det er nu een af mine glimrende Egenskaber, at naar jeg skriver Brev, saa maa man jo lade Pennen raade, den har aldeles frit Raade og farer over Papiret ucontrolleret. Tid har jeg desværre nok af i Vinter. Møllen er lukket paa Grund af Vinteren. Og da Selskabet har det smaat med Penge, saa maa jeg tilbringe Dagen her paa Grund af Assurancen. Det er nu ikke saa lysteligt, thi jeg staar op før 5 hver Morgen; tager saa min Kurv som Sus om Aftenen har tilberedt med min Frokost og Middag og trasker 3 Miles ud af Byen til den lille Sø, hvor Møllen ligger, bliver saa afløst Kl 5 E.m. Jeg læser, skriver Brev, ryger og kjeder mig. Men jeg tjener mine §60.00: og det er nu det morsomme af det; al Poesi, Erotik og (Sentimentalitet?) (er det vigtigt) er saa fuldstændigt banket ud af mig: jeg er det mest prosaiske Dyr, der kan tænkes "for which, oh Lord! make me truly thankful". I Marryats "Børnene i Nyskoven", som vi læste paa Cursus da jeg forberedtes til Cadet, giver et af Børnene Hø til Koen, som Intet havde havt at æde i et Par Dage og derfor var Koen "very thankful". Dette oversættes

af en Fyr som "meget takkefuld". Det er nu 25 Aar siden: men Mindet om den "tankefulde Ko" bringer mig endnu til at lee højt! Du var aldrig stiv i Engelsken, vel? Som Dreng var Du min Mester deri, men som ung Mand tror jeg ikke Du vedblev skjønt – jeg mindes et taaleligt Engelsk Brev fra Dig mens jeg var Matros eller Letmatros. Men Du kjender dog vist Forskellen mellem "thoughtful" og "thankful". Heldigvis vaagner Freddie hver Morgen omtrent 4-4.30; naar han saa har været paa Potten kommer han kravlende i vor Seng og jeg har ham da til jeg staar op. Lille Mary Kristine er næsten altid oppe naar jeg kommer hjem: saa paa den Maade seer ["seer" jeg dem Begge dagligt; Jeg haaber snart, meget snart at faa Raad til at photographere dem; saa skal jeg strax sende Dig et Billede. Det er dejlige Unger, Du.

[Resten af brevet mangler]

Beraterens avis 8te Jan. 1894.

Min kjære gamle Broder, det er aet at Per lige siden jeg fik Brev fra Laura, der desværre sagde at du ikke var nok nok til at sene mit Brev. Dette smertede mig dybt, du kjære, for skynligt jeg vel vidste at du længe ikke havde været stærk, men var det saa uforsaaeligt for mig der bestemt saa dig i din herlige Ungdomsfulde. Husker du, naar vi mødtes sidst? Jes hør det var i Sommeren 1878, at der for mig skulde vangsot. Husker du, Frederik Hein havde sendt et Afskrift af til Edward? og et vi sine drak det Aftensammen tilligemed dansk Smag og Jordre? Du og jeg vare dog at Per gode skikrede i vore Ungdomsdaad, ikke sandt? Tidenfor at leve et respectabelt Philistinus: siken holand Skolelære med et brin Brev du kunde han varst - og jo om en gammel Skipper i D. H. Ulykken var, du kjære James, at det stædt erotske i vore Sindelag vi opdagede og kaldte i den rette Vi. for, great Scott! hvilken uselig Opdragelse vi dog havde med Faders bærsk, frastående i forhold med os - og Moder de, de Underligt dig, at den afbrudte Kjærlighet, som er Grundlaget i Besses Character, først faant Liv ad vore Hælsvisken kom. Oppfattede du ikke Forholdet i vort Tidromskjæm som jo? Maa ske jo dommes dem med Vretu; men først om Væsen herte jo at elske dem: og da var jo Aet i delagt i moralsk Hænsedd. Og sikken magesis blid og udvite i stadig at udvikle denne (U) moralitet. Dog, Lest skæve engang til mig for mangt La siden at det var uregtigt, altid at rode med Tjæm i Fortidens Synd? Siken meget fint af en lovende ung Kunstner: men saare saant og træffende. Hørfør skrive jo om egentlig om Alt dette? Ja, det er um saer af mine glimrende Egenskaber, at naar jo skrives Brev, saa man jo Lede Pinner saad, den her aldeles frit Raad og fare om Papiret ucentraliseret. Tid har jeg desværre nok af i Vinter. Møllen er lukket for Grund

881393

af Vinteren. Og da Selskabet har det omtrent med Pengene,
saa maae jo tilbringe Dagen her paa Grund af Assuranceen.
Det er nu ikke saa lysteligt, thi jo staae op for 5 hver Morgen,
fagge saa min Kufft som ogsaa om Aftenen her tilbragt med
min Brokøst og Midt aften og trækker 3 miles ud af Byen
til den lille Sø, hvor Møllen ligger, heider saa aften 7¹⁵
E.M. Jeg læser, skriver Brev, rygger og kysser mig. Men
de tjener mine \$60⁰⁰: og det er nu det morsomme af det;
al Poesi, Erotik og (Sentimentalitet?) (er det rigtigt?) er saa
fuldstændigt borte ud af mig: jo er det mest forsvundet
dog, da kan tænkes „for which, Oh Lord! make me truly
thankful“. I Maryates „Børnene i Nykøbenhavn“, som vi
læste paa Curcus da jo forberedes til Cadet, gides et af
Børnene glo' til Koen, som Intet harde hardt at ad
i et Par Dage og derfor var Koen „very thankful“.
Dette oversattes af een Lige som „meget takkefuld“. Det
er nu 25 Aar siden: men Mindet om den „thankful“
Kø“ bringer mig endnu til at lee høit & „du var aldrig
stiv i Engelskud, vel? Som Dødsen var du min Møstede,
men som ung Mand tror jo ikke du nettes skyndt. Jo mindre
et taalegt. Engelsk Brev fra dig mens jo var Metro eller
Lecturos. Men det kjædet dog vist forskjellen mellem
„Thoughtful“ og „Thankful“. Helvigis vagnes Fredri
hver Morgen omkring 4-4³⁰: naar han saa her varit paa
Botten kommer han kravende i sin Dage og jo her han da
til jo staae op. Lille Mary Kristine er næsten altid oppe naar
jo kommer hjem: saa paa den Maade ^{ser} jo den Dage dægt.
Jo haabe snart, meget snart at faa Reed til at photographen
dun; saa skal jo omtrent ender et Billede. Det er deilig kun, du.